



**GENERALNY INSPEKTOR  
OCHRONY DANYCH  
OSOBOWYCH**  
*dr Wojciech R. Wiewiórowski*

DRZDO-DEC/214/12/16388

dot: [...]

**DECYZJA**

**z dnia 15 marca 2012 r.**

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 w związku z art. 40 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie rejestracji zbioru danych o nazwie „Z” zgłoszonego do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych przez G. ODDZIAŁ W POLSCE,

**umarzam postępowanie w niniejszej sprawie w całości.**

**Uzasadnienie**

W dniu [...] lipca 2011 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło zgłoszenie do rejestracji zbioru danych osobowych o nazwie „Z”, złożone przez G. ODDZIAŁ W POLSCE, zwany dalej „Wnioskodawcą”.

W toku przeprowadzonej u Wnioskodawcy przez inspektorów Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych kontroli przetwarzania danych osobowych w zgłoszonym do rejestracji zbiorze stwierdzono, że Wnioskodawca nie decyduje o celach i środkach przetwarzania danych w systemie informatycznym o nazwie „A”.

Ustalenia powyższe potwierdzone zostały przez Wnioskodawcę, który w toku prowadzonego postępowania rejestracyjnego, pismem z dnia [...] lutego 2012 r. poinformował, że w obecnym stanie faktycznym nie jest administratorem danych, jakie potencjalnie mogą być zebrane i przetwarzane w wyniku działania w pomieszczeniach oddziału systemu monitoringu, natomiast wyłącznym ich administratorem jest G. (unlimited company). W związku z powyższym Wnioskodawca wycofał wniosek o rejestrację przedmiotowego zbioru.

Po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Stosownie do art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej „ustawą”, ustawa ta ma zastosowanie do osób fizycznych i osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych, które mają siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, albo w państwie trzecim, o ile przetwarzają dane osobowe przy wykorzystaniu środków technicznych znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 7 pkt 7 ustawy przez państwo trzecie rozumie się państwo nienależące do Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Stwierdzić zatem należy, iż ustawa nie ma zastosowania do G. (unlimited company), z uwagi na fakt, iż podmiot ten nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ani w państwie trzecim.

Obowiązek zgłoszenia do rejestracji Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych zbioru danych przez administratora danych wynika z art. 40 ustawy. Minimalną treść zgłoszenia zbioru danych do rejestracji określa art. 41 ust. 1 ustawy. Zgodnie zaś z art. 22 ustawy postępowanie w sprawach uregulowanych w ustawie prowadzi się według przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Stosownie do przepisu art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Z powołanego przepisu wynika zatem, że postępowanie administracyjne nie może toczyć się w sytuacji, gdy w jego toku przestał istnieć jego przedmiot, bądź też przedmiot ten nie istniał już przed wszczęciem tego postępowania. Jak wskazują komentatorzy, bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, ma miejsce, gdy brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” Wydawnictwo C. H. Beck Warszawa 2000, s. 428). W związku z powyższym ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go,

jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy (np. wyrok NSA z dnia 11 stycznia 1994 r., SA/Wr 31/93).

Mając na uwadze powołane powyżej uregulowania prawne oraz wycofanie przez Wnioskodawcę wniosku o rejestrację zbioru danych stwierdzić należy, iż postępowanie w sprawie zgłoszenia do rejestracji zbioru danych osobowych o nazwie „Z”, stało się bezprzedmiotowe, i w konsekwencji konieczne jest, na podstawie art. 105 § 1 Kpa, wydanie decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie.

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych orzekł, jak w sentencji.

Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 127 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji (adres: Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).